

NOA Chahine

DEN

ARMUDU LICHTSIDE

MAGISKA

DÖRREN

HJÄLP

Kapitel 1 - Hej

Hej! Jag heter Noa. Noa Jonsson.

Jag går i 2c på Malmöskolan och är 9 år.

Jag brukar leka med min kompis Melker.

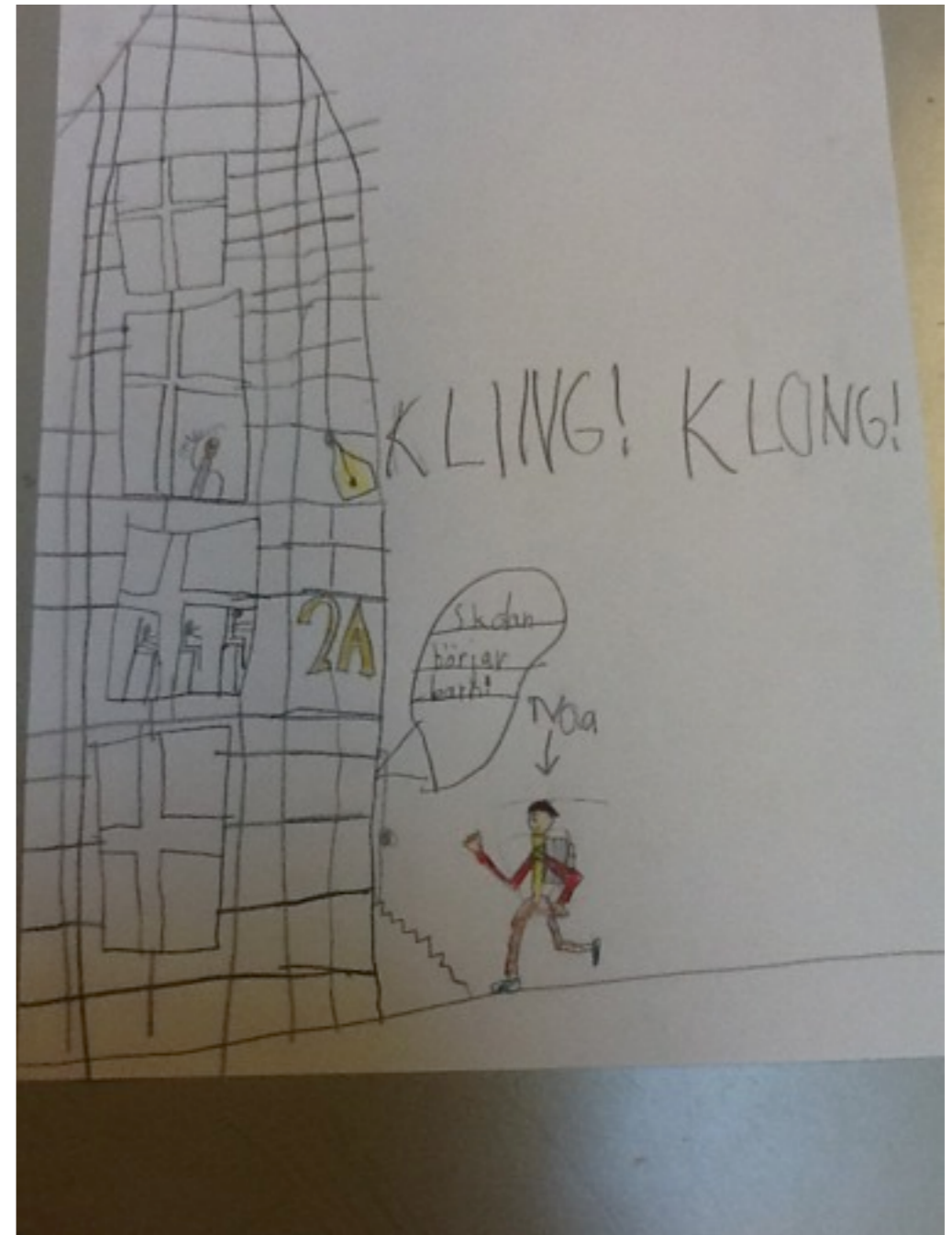
Min familj är rolig vi är 3 stycken.

Mamma, pappa, och jag såklart!

Min pappa jobbar på en fabrik och mamma är arbetslös.

Vaktmästaren i min skola är jag rädd för. Han brukar skrika åt dom mindre. Undrar varför han fick jobb här?

Det finns en konstig dörr i skolan som jag och Melker brukar gå till.

Kapitel 2 -brevet

En dag när jag skulle hem från skolan så såg jag ett brev som stack ut från den mystiska dörren. Jag tog upp det och läste det. Det stod:

Hej!

Den som läser detta brev måste hjälpa mej. Du ska hämta enyckel hos vaktmästaren och vrida om nyckeln!

Hälsningar Din vän Slime(@)'''':&@%<|}]{*+\$¥£\$<.

Kapitel 3- Nycklarna

Jag stod helt still. Exakt då knuffade ett par 6:or mej. Dom höll i en nyckel. Jag hörde att dom sa. Skit också! Det var fel nyckel då måste vi tillbaka till vaktmästaren. Yes! Då vet jag var jag ska, sa jag till mej själv. Då stack jag som en pil förbi 6:orna rakt in i vaktmästarens kontor. Där inne stannade jag.

Vilken nyckel var det? Då tog jag mej en funderare. Sen sken jag upp. Det var ju en bild på brevet på en nyckel! Då hittade jag nyckeln. Och när jag vände mej om stod 6:orna där. Dom sa.

-Den där nyckeln tillhör oss.

Då sprang jag mellan ens ben och stack. Bakom mej hörde jag att vaktmästarn sa:

-Vad gör ni på mitt kontor?

Då stod jag vid dörren och vred sakta om nyckeln.

Kapitel 4 - En annan värld

Bakom dörren fanns en värld jag inte ens kunde drömma om. Den var otrolig. Det var massa palmer och konstiga fåglar överallt. Nästan som en regnskog och jag tyckte att jag hörde röster någonstans där borta. Men jag fortsatte att gå. Det var så vackert. Så otroligt vackert. Jag hörde fåglar som kvittrade konstigt. Och jag bara gick och gick.

Kapitel 5 - En annorlunda vän

Helt plötsligt stod nån framför mig. Den stirrade på mig och sa:

-Hej! vem är du?

- Ööö jag heter Noa. Vad heter du?

- Jag heter Slime.

Slime det måste varit han som skickade brevet!

-Du liknar min kompis Melker, sa jag. Varför ser det här stället så övergivit ut?

-Jo, det har blivit invaderat av monster.

-Nej, tänkte jag. Hur ska jag kunna hjälpa honom?

Allting kändes så hopplöst.

Kapitel 6 - Mitt uppdrag

Då kom jag på det

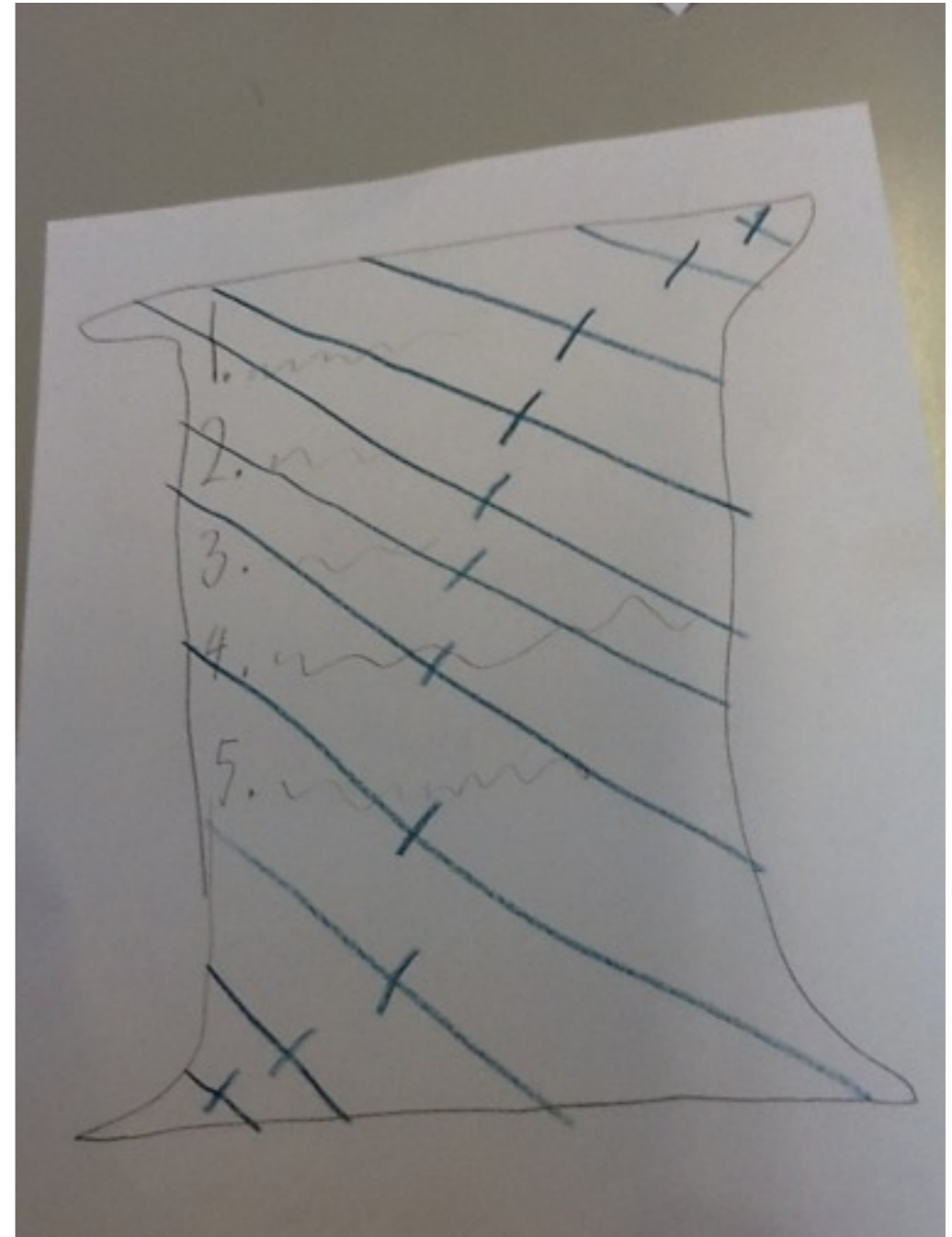
- Slime jag vet hur vi ska hjälpa ditt folk.

Hur då? frågade Slime.

-Jag behöver några saker från min värld.

- Kniv
- Låda
- Slangbella
- Tegelsten
- Och ett långt rep.

Det var allt och så sprang jag mot dörren.

Kapitel 7 - Tillbaka i skolan

Nu var jag tillbaka i skolan.

Nu skulle jag hitta sakerna.

Först var det kniven. Den tar jag i köket. Jag sprang mot köket och fick tag i en kniv.

Sen var det en låda. Det var faktiskt tur för jag hade en på min hylla. Klart.

Nu skulle jag ta slangbellan. Då måste jag hem. Jag bor exakt bredvid skolan så det var enkelt. Färdigt.

Nu var det en tegelsten. Dom håller på och bygga en ny klätterställning på skolan. Där får jag tag på den. Då var det hämtat.

Nu var det ett långt rep. Det får jag tag på i idrottshallen. Jag hämtade en stege och skar av en lian. Helt plötsligt höll jag på och ramla av stegen. Men i sista sekund kom Melker. Honom

hade jag glömt bort. Jag klättrade snabbt ner från stegen. Jag sa:

-Du skvallrar väl inte?

-Nej, sa han. Men varför gjorde du det?

-Har inte tid att förklara, sa jag och sprang fort därifrån.

Jag fick lite dåligt samvete. Men det kunde jag inte tänka på nu tänkte jag och sprang mot dörren.

Kapitel 8 - sanningens ögonblick

Jag tog mod till mig och gick mot monstrets håla. Innan han kom ut gjorde jag en fälla. Jag knöt fast repet i en rot och i den andra änden hängde jag i en gren och där knöt jag fast tegelstenen. Jag samlade och stoppade några stenar i fickorna som jag kunde skjuta med slangbellan. Och lådan fick jag väl kasta mot monstret. Då var allt klappat och klart. Exakt då kom monstret. Först kastade jag lådan på honom. Och när jag tänker efter var han ganska lik vaktmästaren. Jag sköt några stenar på det. Jag väntade på rätt tillfälle. Jag skar av repet och BAM. Monstret låg avsvimmad.

-Yes, sa jag. Jag klarade.

Slime och hans vänner jublade.

-Jag tror jag måste till skolan nu, sa jag och gick mot dörren.

Kapitel 9 - Tills någon annan öppnar dörren igen

Dagen efter vad allt som vanligt igen. Jag tänkte på vad som hade hänt dagen innan. Nu var det rast. Helt plötsligt såg jag att vaktmästaren behövde hjälp. Han blev jagad av sin gräsklippare över hela trädgården. Jag sprang fort fram och stängde av den.

-Tack för att du hjälpte mej, sa han. Till sin förvåning märkte han att en speciell nyckel var borta.

-Vet du nåt om att min nyckel är borta? frågade han.

-Jag tror det sa jag och gav honom nyckeln.

Jag väntade på ett STICK IVÄG SKITUNGE OCH STJÄL INTE MINA NYCKLAR! Men han sa:

-Varför just in i deras värld?

Jag sa:

- Jag fick ett brev där det stod ett rop på hjälp. Du säger inte det till nån va?

- Nej då får jag sparken för berättande av lögnhistorier.

-Bra,sa jag. Då är vi kvitt.

-Ja det är vi, sa han.

-Vilken bra dag.

och efter skolan ska jag och Melker på bio.

